

[Honoré]

enlige forsørgere vil søge at påvirke deres andel af tilskuddene.«

Man er altså selv inde på disse overvejelser. Man begrundes ikke, hvorfor man anser det for lidet sandsynligt, men problematikken burde ikke være ny for ministeren.

Jeg mener ikke, at ministeren kan bestride, at de nye sociale kriterier for det første betyder, at den enkelte kommune, hvad angår tilskud, får økonomisk fordel af at få flere enlige forsørgere og enlige over 65 år. Det må være ubestrideligt rigtigt, det er jo det, der er hele filosofien i det. For det andet kan det ikke bestrides, at hvad angår udligningsordningen i hovedstadsområdet, skal de kommuner, der har procentuelt flere kernefamilier, flere ægteskaber, betale til kommuner med færre kernefamilier, færre ikke-opløste ægteskaber. Det må være ubestrideligt.

Alfred Andersen (SF):

Der har været talt så meget om den hurtige måde, disse lovforslag skulle hastes igennem på, og det er der kommet mange vrede ord om. Nu har ministeren svaret på, hvad årsagen er. Det er sådan set, at regeringen har satset på, at lovforslagene skal se sådan ud, den ønsker ikke ændringer, det har den jo vist her, den vil ikke tage imod ændringsforslag, og så har man selvfølgelig konkluderet: hvad skal man i det hele taget have ret meget udvalgsarbejde for, når den ikke vil tage imod nogen af oppositionens ændringsforslag?

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren med hensyn til det ændringsforslag, som vi har stillet, om at forhøje procenten fra 50 til 55, at vi jo allerede ved første behandling har sagt, at vi ikke mener, at dette forslag nødvendigvis skal være statsfinansielt neutralt. Vi mener netop, at der er så mange uløste problemer forbundet med dette forslag, at man nok bør regne med, at staten skal give nogle penge til dette forslag.

Grove (KF):

Vi har i udvalget prøvet at få svar af ministeren. Vi har her i salen prøvet at få svar af ministeren. Det er jo ikke muligt at få et svar. Ministeren holdt en meget lang tale, men gav egentlig ikke svar på noget som helst. Det viser lidt af de vanskeligheder, der

har været med at få gennemarbejdet disse lovforslag.

Når ministeren siger, at et skøn er årsag til det, og at det ikke er regnefejl, der er tale om, så kunne man jo fristes til at spørge ministeren: inden for hvilket område ligger et skøn? Efter de tal, jeg har fået oplyst, så er det altså sådan, at forslaget nu vil give 264 mill. kr., men havde vi kørt på regnskabstallene, så ville det have givet 115 mill. kr. Det er altså et skøn, der ligger derimellem. Er det i den størrelsesorden, alle skønnene ligger i det lovforslag, så kan det i hvert fald gå meget fra hinanden, inden man bliver færdig med det. Jeg synes, det er helt urimeligt at argumentere på den måde fra ministerens side.

Ministeren brugte også en anden vending her i dag. Om fremskridtspartiets ændringsforslag med hensyn til grundskylden siger ministeren: det kan man sandelig ikke tage stilling til, man skal ikke træffe forhastede beslutninger. Det var ordene. Man bør hellere vente og se og vurdere det nøjere. Hvad derimod angår hele komplekset af lovforslag, forlanger ministeren, at vi skal træffe forhastede beslutninger uden at vente og se, uden at få undersøgt noget som helst. Det er en argumentation, der ikke er til forståelse for oppositionen i hvert fald, men det er måske det, regeringen lever højt på.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Hr. Thorndahl stillede nogle spørgsmål til mig i sin replik. Han spurgte, om det var sådan, at ændringsforslag nr. 5 vedrørende hovedstadsudligningen ville komme de kommuner til gode, som havde underbudgetteret, og være en ulempe for dem, der havde overbudgetteret. Sådan opfattede jeg spørgsmålet. Det kan vel ikke benægtes, at det forholder sig sådan. Men jeg vil i øvrigt ikke anlægge nogle moralske betragtninger over for kommunerne, om hvad der er værst, at underbudgettere eller overbudgettere. Det ideelle må vel være, at en kommune rammer så tæt som muligt på det, der senere viser sig at blive regnskabsresultatet.

Når vi nu for 1980 anvender budgettallene, er det ud fra ønsket om at sikre, at man har så stor en nøjagtighed som muligt allerede på nuværende tidspunkt med hensyn til de kommende budgetter. Dette er en en-